

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118205135
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4118205135.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: A. B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. A. XXXX/X, E., zastúpenej JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovaným: 1/ B. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X/XX, G. H., 2/ I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. A. XXXX/X, E., a 3/ ri house s.r.o., so sídlom Kasárenská 2, Nitra, IČO: 50 452 355, zastúpeným JUDr. Stanislavom Pavlom, PhD., advokátom so sídlom Šancová 58, Bratislava, o určenie, že nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu v Nitre č. k. 18C/50/2018-983 zo dňa 09. marca 2023, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyni priznáva voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 09. marca 2023 č. k. 18C/50/2018-983 (napadnutý rozsudok) určil, že nehnuteľnosti vedené katastrálnym odborom Okresného úradu Nitra, okres E., obec E., katastrálne územie J., zapísané na LV č. XXXX ako: parcela reg. „C“ s parc. č. XXXX/X o výmere 838 m² - záhrada, parcela reg. „C“ s parc. č. XXXX/X o výmere 149 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela reg. „C“ s parc. č. XXXX o výmere 36 m² - zastavané plochy a nádvoria a stavby: rodinný dom so súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXXX/X, garáž postavená na parc. č. XXXX, patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov A. B. A. a I. B. v podiele 1/1. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 27.04.2018 domáhala určenia, že nehnuteľnosti vedené katastrálnym odborom Okresného úradu Nitra, okres E., obec E., katastrálne územie J., zapísané na LV č. XXXX patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 18C/50/2018-577 zo dňa 29.06.2020 tak, že žalobu zamietol. Krajský súd v Nitre rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním pred prvým rozhodnutím odvolacieho súdu a doplneným dokazovaním po zrušení rozsudku zistil, že žalobkyňa so žalovaným 2/ uzatvorila manželstvo dňa 05.10.2013. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 11P/48/2018-327 zo dňa 28.10.2019 bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného 2/ rozvedené, rozsudok nadobudol v časti rozvodu právoplatnosť dňom 03.03.2020.

4. Žalovaný 2/ ako kupujúci dňa 18.07.2013 uzatvoril s K. L. Zmluvu o prevode vlastníctva bytu, predmetom tejto zmluvy bol byt číslo X, na druhom poschodí, vchod X, nachádzajúci sa na ulici M. X, E., zapísaný na LV číslo XXXX. Kúpna cena bola stanovená dohodou vo výške 50.000 eur.

5. Dňa 18.11.2013 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalovaným 2/ ako predávajúcim a N. O., P. O. ako kupujúcimi, pričom predmetom prevodu boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. E., na LV č. XXXX a to byt č. X na X. p.. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 77.000 eur.

6. Dňa 28.11.2013 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcou Q. L. a žalovaným 2/ ako kupujúcim. Predmetom zmluvy bol byt č. X, ktorý sa nachádzal na X. p., vo vchode č. X, obytného domu, súp. číslo XXX postaveného na pozemku CKN parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX v Nitre, na ul. Česko-slovenskej armády X, druh stavby X, popis stavby bytový dom podiele 1/1-niny za kúpnu cenu 51.500 eur.

7. Dňa 26.02.2014 bola medzi žalovaným 2/ ako predávajúcim a B. I. Q., M. H. Q. ako kupujúcimi uzatvorená kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k bytu č. X, nachádzajúceho sa v E., zapísaného na LV č. XXXX za kúpnu cenu 81.000 eur.

8. Dňa 01.11.2013 bola uzatvorená nájomná zmluva medzi spoločnosťou INN s.r.o., so sídlom E., J. D. X ako prenajímateľom, zastúpenej konateľom - žalovaným 2/ a R. F. C. L. L., so sídlom F. M., E. K. Q. č. XXXX/XX ako nájomcom. Predmetom zmluvy bol byt č. XX, nachádzajúci sa na X. podlaží stavby označenej súpisným číslom XXX, vchod číslo X, postavenej na ulici C. E. D. X N. E.. Mesačné nájomné bolo dojednané vo výške 700 eur a na obdobie od 01.11.2013 do 30.11.2013.

9. Z notárskej zápisnice číslo N 118/2014, NZ 8903/2014, NCRIs 9052/2014 zo dňa 07.03.2014 spísanej na Notárskom úrade JUDr. Aleny Motyčkovej vyplýva, že účastníci O. N. ako predávajúca odpredala I. B. ako kupujúcemu byt nachádzajúci sa v kat. úz. E., obec E., E. S. T. D. XX, zapísaný na LV č. XXXX za kúpnu cenu 52.000 eur. Zároveň požiadali aby do notárskej zápisnice bola napísaná Zmluva o prevode vlastníctva bytu.

10. Dňa 07.05.2015 bola medzi žalovaným 2/ ako predávajúcim a kupujúcimi K. U., M. U. C. (manželmi) uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol byt č. XX na ulici C. E., byt na X. p, bytového domu s. č. XXX a XXX v Nitre za kúpnu cenu 65.000 eur, pričom časť kúpnej ceny 25.000 eur bola uhradená pri podpise zmluvy na účet predávajúceho a suma 40.000 eur mala byť uhradená z finančných prostriedkov hypotekárneho úveru.

11. Kúpnu zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 24.06.2015 uzatvorenou medzi predávajúcou V. T. a kupujúcim I. B. žalovaný 2/ kúpil byt č. XX, na XX.p., o. č. XX nachádzajúci sa v kat. úz. E., obec E., W. E., zapísaný na LV č. XXXX. Predávajúca a kupujúci sa dohodli na kúpnej cene vo výške 57.000 eur.

12. Kúpnu zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 01.12.2015 predmetný byt žalovaný 2/ predal kupujúcemu M. I. I. a B. E. I. za kúpnu cenu 81.900 eur. Zároveň bolo k predmetnému bytu zriadené záložné právo Zmluvou zo dňa 03.02.2016.

13. Kúpnu zmluvou o prevode nehnuteľností zo dňa 27.06.2015 žalovaný 2/ predal kupujúcemu B. C. C. byt č. XX na X. podlaží, t. j. X. poschodí bytového domu súpisného čísla XXXX, v E., E. S. T., vchod č. o. XX. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu 61.500 eur.

14. Kúpnu zmluvou o prevode nehnuteľností zo dňa 15.02.2016 žalovaný 2/ kúpil od predávajúcej L. A. byt č. XX na X. p. bytového domu nachádzajúceho sa v R. E. S. A., L. D. XXXX, vchod D. Kúpnu zmluvou zo dňa 15.02.2016 žalovaný 2/ predmetný byt predal kupujúcemu C. T. za kúpnu cenu 33.000 eur.

15. Zmluvou o prevode vlastníctva k bytu zo dňa 09.03.2016 predávajúca N. R. odpredala kupujúcemu žalovanému 2/ byt č. XX na X. p., vchod o. č. XX. Kúpna cena prevodu bola 60.000 eur. Zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 09.08.2016 žalovaný 2/ ako predávajúci odpredal predmetný byt kupujúcemu H. H. za kúpnu cenu 85.000 eur.

16. Dňa 07.08.2016 bola uzatvorená zmluva o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o prevode vlastníckeho práva medzi žalovaným 2/ ako budúcim kupujúcim a ako budúcimi predávajúcimi manželmi F. N. a K. N. ohľadne nehnuteľností vedených v kat. úz. J., na LV č. XXX, okres E., obec E. a to pozemok parc. registra „C“, parcelné č. XXXX druh pozemku záhrady o výmere 734 m² a parc. č. XXXX druh pozemku zast. plochy a nádvoria o výmere 289 m² v spoluvlastníckom podiele 1/1-niny. Dohodnutá kúpna cena za predaj nehnuteľnosti predstavovala sumu vo výške 99.000 eur. Dňa 19.08.2016 bola uzatvorená následne Kúpna zmluva.

17. Dňa 04.04.2018 bola uzatvorená kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam medzi žalovaným 2/ ako predávajúcim a žalovanou 1/ ako kupujúcou, pričom predmetom prevodu boli nehnuteľnosti zapísané na LV číslo XXX parcela reg. „C“ číslo XXXX/X, záhrada o výmere 838 m², parcela reg. „C“ číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m² a parcela reg. „C“ číslo XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m² a garáž bez súpisného čísla nachádzajúca sa na parc. č. XXXX. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu 100.000 eur, ktorá mala byť zaplatená predávajúcemu na účet do 3 mesiacov po podpise zmluvy.

18. Zo zmluvy o účelovom splátkovom úvere č. 2014062180 zo dňa 18.06.2014 vyplýva, že žalovaný 2/ ako dlžník a ako spoludlžník žalobkyňa uzatvorili Zmluvu o účelovom splátkovom úvere č. 201406180, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 30.700 eur s účelom použitia úveru na nadobudnutie financovanej nehnuteľnosti byt č. XX, X.p., vchod XX, na adrese E., T. D. XX. Zo žiadosti o zmenu na Hypotéke č. 2014062180 zo dňa 07.09.2016 vyplýva, že a spoludlžník žiadali o predčasné splatenie úveru k 27.09.2016, dôvodom zmeny je nová HTB 5116041889, ktorá bola uzatvorená dňa 06.09.2016.

19. Dňa 12.03.2015 bola uzatvorená Zmluva o účelovom splátkovom úvere č. 2015017940 zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti. Zo žiadosti o zmenu na Hypotéke č. 2015017940 zo dňa 19.09.2016 je zrejmé, že dlžník A. B. I. A. a spoludlžník I. B., požiadali o predčasné splatenie úveru k 11.10.2016 dôvodom zmeny je nová HTN 5116041889.

20. Dňa 21.11.2016 bola medzi žalovaným 2/ ako objednávateľom a žalovaným 3/ ako zhotoviteľom uzatvorená Zmluva o dielo, predmetom ktorej bolo zabezpečenie výstavby vzorového drevodomu s garážou na parc. reg. „C“ č. XXXX K. XXXX kat. úz. J. obec E., okres E.. Začatie predmetu diela bolo stanovené na november 2016 a ukončenie predmetu diela na máj 2017.

21. Žalovaný 2/ dňa 27.09.2016 požiadal o vydanie stavebného povolenia na stavbu (novostavbu) rodinný dom na parc. č. 1735, 1736, 1761, kat. úz. J., pričom dňa 09.11.2016 bolo na uvedené nehnuteľnosti vydané stavebné povolenie. Dňa 28.11.2017 podal žalovaný 2/ návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia pre rodinný dom a garáž na ulici M.. Dňa 18.12.2017 bolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mestom Nitra, Mestským úradom v Nitre, odbor stavebného poriadku a to k rodinnému domu na pozemku parc. č. XXXX, XXXX, XXXX katastrálne územie J.. Nehnuteľnosti sú v súčasnosti evidované na LV č. XXXX, XXXX pre kat. úz. J..

22. Podľa výpisu LV č. XXXX vyplýva, že vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. J. parcely registra „C“ parcely č. XXXX/X - záhrady o výmere 838 m², parcely registra „C“ č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m², parcely registra „C“ č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m² je žalovaná I/, titul nadobudnutia Kúpna zmluva V 2461/18-629/18, Kúpna zmluva V 2793/18-673/18 (CKN parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a garáž na parc. č. XXXX). Na nehnuteľnosť je zriadené záložné právo v prospech žalovaného 3/, v prospech Tatra banky a.s., so sídlom Bratislava, Hodžovo námestie 3.

23. Podľa výpisu z LV č. XXXX je vlastníkom nehnuteľnosti rodinný dom súpisné číslo XXXX, E. C. D. XXXX/X, žalovaný 3/, titul nadobudnutia Zmluva o prevode vlastníckeho práva V 5127/19-1219/19 (stavba na parc. č. XXXX, stavba s. č. XXXX na p. č. XXXX/X). Na nehnuteľnosť je zriadené záložné právo v prospech žalovaného 3/.

24. Súd prvej inštancie v priebehu konania uznesením č. k. 18C/50/2018-222 zo dňa 24.09.2019 pripustil do konania na strane žalovaného 3/ spoločnosť ri house s.r.o., so sídlom Nitra, Kasárenská 2, IČO: 50

452 355. Z aktuálneho výpisu obchodného registra spoločnosti ri house s.r.o vyplýva, že spoločníkom je žalovaný 2/ a O. T..

25. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že na Okresnom súde Nitra prebieha konanie vedené pod sp. zn. 7C/99/2018, v rámci ktorého sa žalobkyňa domáha určenia, že nehnuteľnosť novostavba rodinného domu nachádzajúca sa v kat. úz. G. T., zapísaná na LV číslo XXXX, patrí do BSM žalobkyne a žalovaného 2/. V danom spore rozhodol súd rozsudkom dňa 11.01.2022 tak, že žalobu zamietol, nakoľko nemal za preukázané, že drevodom mal slúžiť ako spoločné bývanie pre žalobkyňu a žalovaného 2/ a že bol postavený za prostriedky patriace do masy BSM. Voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie a konanie nie je právoplatne skončené.

26. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, § 40a, § 143, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka a považoval za nesporné, že je daný naliehavý právny záujem na podanej žalobe tým, že rozhodnutím súdu bude priamo dotknuté aj právo žalobkyne, nakoľko bez tohto rozhodnutia nie je možné vykonať vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zároveň bolo nesporné, že žalobkyňa a žalovaný 2/ rade boli manželia od 05.10.2013, pričom ich manželstvo bolo rozvedené a tiež, že medzi stranami sporu nebolo zrušené BSM a ani žiadna dohoda o zúžení BSM.

27. Súd prvej inštancie konštatoval, že s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre bolo na žalovaných, resp. žalovanom 2/, aby preukázal svoje tvrdenia, že nehnuteľnosť, pozemok nadobudol zo svojich výlučných finančných prostriedkov. Je nesporné, že žalovaný 2/ bol výlučným vlastníkom rôznych nehnuteľností pred uzatvorením manželstva, pričom nehnuteľnosti následne predával ako fyzická osoba. Dňa 18.11.2013 predal byt na M. S. za sumu 77.000 eur a dňa 07.05.2015 predal byt na C. E. za sumu 65.000 eur. Z vykonaného dokazovania po zrušení rozhodnutia Krajským súdom v Nitre súd mal za to, že nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, že kúpna cena za pozemok bola vyplatená z výlučných finančných prostriedkov žalovaného 2/. Je zrejmé, že žalovaný 2/ predával byty ako aj, že žalovaným 2/ bola platená kúpna cena z bankového účtu vedeného na žalovaného 2/, na ktorý účet boli poukazované finančné prostriedky získané predajom bytov. Žalovaný 2/ mohol mať v čase kúpy pozemku dostatok vlastných finančných prostriedkov, čo v konečnom dôsledku žalobkyňa nerozporevala, ale bolo potrebné preukázať žalovaným 2/, že kúpna cena za pozemok bola uhradená iba z jeho výlučných vlastných prostriedkov. Súd v danom spore vykonal dokazovanie oboznámením sa s výpisom z účtu žalovaného 2/ za obdobie od októbra 2013 do konca roku 2017. Žalovaný 2/ sa vyjadroval ku konkrétnym platbám, ktoré boli prijaté na jeho účet za roky 2013-2015. Súd prvej inštancie s poukazom na oboznámenie sa výpisom z účtov mal za to, že bolo preukázané, že na účte žalovaného 2/ boli finančné prostriedky, ktoré spadajú pod masu BSM, pričom na tomto účte boli finančné prostriedky titulom prenájmu nehnuteľnosti ako aj bola zasielaná na jeho účet mzda, ktorú žalovaný 2/ poberal. S poukazom na uvedené nebolo preukázané tvrdenie žalovaného 2/, že na účet nebola poukázaná iná platba ako tá, ktorú získal predajom a nákupom nehnuteľností. Súd poukázal na vyjadrenie žalovaného 2/ ktorý sám potvrdil, že tak na jeho účet ako aj na účet žalobkyne išli peniaze z predaja za nehnuteľnosti, že časť išla na jeho účet a časť na účet žalobkyne a uviedol, že časť finančných prostriedkov, ktoré boli na účte žalobkyne si následne preposielal na svoj účet. Z toho vyhodnotil, že došlo k splynutiu finančných prostriedkov patriacich žalovanému 2/ s finančnými prostriedkami patriacimi do BSM, nakoľko po uzatvorení manželstva boli na účte žalovaného 2/ i výnosy z podnikania a príjmy z inej činnosti a teda došlo k zmiešaniu týchto finančných prostriedkov. Zo strany žalovaných, resp. žalovaného 2/ nebol predložený taký dôkaz, ktorý by preukazoval, že nehnuteľnosť nepatrí do BSM, a preto poukazujúc na to, že platí zákonná domnienka v zmysle § 143 OZ, súd prvej inštancie mal za to, že sporná nehnuteľnosť - pozemok, nebol kúpený z výlučných vlastných finančných prostriedkov žalovaného 2/.

28. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že obsahom súdneho spisu bolo stavebné povolenie, ktoré bolo vydané v prospech stavebníka, žalovaného 2/ ako pre fyzickú osobu, ako i kolaudačné rozhodnutie, teda uvedené nesvedčí o tom, že by malo ísť o nehnuteľnosť, ktorú žalovaný 2/ staval iba do svojho výlučného vlastníctva. Skutočnosť, že žalobkyňa nefigurovala ako účastník týchto administratívnych konaní, nemajú vplyv na právne posúdenie veci a meritórne rozhodnutie. Zo strany právneho zástupcu žalovaných boli predkladané faktúry, doklady týkajúce sa financovania výstavby domu. Z predložených faktúr a realizácii bankových transakcií ako aj úhrad za dodaný stavebný materiál a poskytnuté služby pri stavbe rodinného domu sporovej nehnuteľnosti je zrejmé, že tieto boli realizované z účtu žalovaného 3/.

Uvedené doklady však neosvedčujú, že žalovaný 3/ je vlastníkom stavieb. Pre vlastníctvo stavby nemá význam, ktorý subjekt hradil dodanie stavebného materiálu, príp. služby pri stavbe rodinného domu.

29. Dňa 21.11.2016 bola medzi žalovaným 2/ a žalovaným 3/ uzatvorená Zmluva o dielo, na základe ktorej sa žalovaný 3/ ako zhotoviteľ zaviazal zabezpečiť výstavbu vzorového drevodomu s garážou podľa požiadaviek objednávateľa, t. j. žalovaného 2/. Predmetná zmluva je podpísaná tak objednávateľom ako aj zhotoviteľom, pričom sa jedná o totožnú osobu a to osobu žalovaného 2/. Dňa 22.12.2016 bol uzatvorený Dodatok číslo 1 k Zmluve o dielo, pričom z predmetnej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že vykonané dielo je vo výlučnom vlastníctve zhotoviteľa až do momentu úhrady dohodnutej ceny za dielo v celosti a riadneho prevzatia vykonaného diela zo strany objednávateľa. Pri hodnotení týchto listinných dôkazov súd mal pochybnosti, a to s prihliadnutím na osoby, ktoré tieto doklady podpísali, ktoré boli podpísané žalovaným 2/, ktorý je i konateľom žalovaného 3/, teda sú tu určité pochybnosti o vyhotovení predmetných dokladov. Zmluva uzavretá medzi dodávateľom a žalovaným 2/ ako spotrebiteľom napriek povahe tzv. absolútneho obchodu je zmluvou typovou, spotrebiteľskou. Teda ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je nevyhnuté použiť aj v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania tak ako je tomu v danom prípade, má spravovať Obchodným zákonníkom, ale vzhľadom na charakter postavenia žalovaného 2/ ako spotrebiteľa, zmluva podlieha právnomu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

30. Zákon poskytuje manželom ochranu v prípade, ak niektorý z manželov koná nie v bežnej veci bez súhlasu druhého manžela. Takýto úkon sa spája s následkom relatívnej neplatnosti. Manžel dotknutý neplatnosťou sa môže domáhať svojho práva prostredníctvom dovolania sa relatívnej neplatnosti, čo bolo uskutočnené aj v tomto prípade a súd túto otázku považoval za nespornú. V danom spore bolo preukázané, že žalobkyňa sa dovolala relatívnej neplatnosti právneho úkonu scudzovacej zmluvy, uvedené zakladá neplatnosť zmluvy (Kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uzatvorená dňa 04.04.2018 medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/) a preto zanikajú aj jej záväzkovo právne ako aj vecnoprávne účinky.

31. S poukazom na predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu súd prvej inštancie uviedol, že posúdenie spoločnej domácnosti, trvalého bydliska sporových strán je pre posúdenie, či predmetný rodinný dom patrí do BSM irelevantné. V konaní nebolo preukázané, že by nehnuteľnosť, rodinný dom slúžila výlučne len potrebe žalovaného 2/ pri realizácii jeho podnikateľskej činnosti, a preto nejde o vec, ktorá by bola vylúčená z BSM. Svedkyňa K. N. potvrdila vo svedeckej výpovedi, že žalovaný 2/ prezentoval, že pozemok kupuje na rodinný dom, keby to malo byť pre firmu, pozemok by nepredali. Súd prvej inštancie poukázal na bod 34. rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, ktorý uviedol, že v prípade, ak by rodinný dom slúžil žalovanému 2/ na výkon povolania, avšak zároveň by slúžil aj žalobkyni pre jej osobnú potrebu, potom by nešlo o vec vylúčenú z BSM. Dôkazné bremeno zaťažovalo žalovaných, aby preukázali existenciu skutočností, ktoré vylučujú sporné nehnuteľnosti z BSM žalobkyne a žalovaného 2/, čo v konaní nebolo preukázané.

32. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal zo zásady, že pokiaľ bola vec nadobudnutá počas manželstva jednak z prostriedkov, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva, jednak z prostriedkov patriacich výlučne niektorému z manželov, stáva sa takáto vec predmetom BSM. Samotný zákon neuvádza presnú finančnú čiastku zo spoločných prostriedkov, aká má byť použitá na získanie veci, ktorá sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Je zrejmé, že na nadobudnutí veci nemusia manželia finančnými prostriedkami či už spoločnými alebo aj vlastnými participovať rovnomerne. Napriek tomu, sa však stávajú vlastníkami uvedenej veci bez určenia podielu, z čoho im vznikajú rovnaké práva a povinnosti ohľadne tejto veci. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a po vyhodnotení dôkaznej situácie, súd považoval žalobu žalobkyne za dôvodne podanú a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

33. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná, priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalovaných a preto nevidel priestor pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/, 2/, 3/, ktorí navrhli napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Namietali, že súd prvej inštancie rozhodol nezákonne, jeho rozhodnutie vychádza predovšetkým z vád, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedli, že konanie trpí procesnou vadou, pretože konanie, ktoré predchádzalo konaniu odvolacieho súdu pred vydaním rozhodnutia č. k. 12Co/136/2020-703 zo dňa 14.12.2021, nebolo zákonné a ani súladné s postupmi podľa § 384 ods. 3 CSP v spojení s § 366 CSP. Odvolací súd ich neinformoval o novotách v odvolacom konaní, ktoré boli založené na podaní žalobkyne zo dňa 25.11.2020 a predovšetkým na podaní zo dňa 29.04.2021 k zaslanému stanovisku žalobkyne adresované odvolaciemu súdu. Odvolací súd porušil § 105 ods. 1 CSP, keď im nedoručil listiny a dôkazy a porušil aj § 366 CSP použitie novôt v rámci odvolacieho konania, v spojení s § 384 ods. 3 CSP, keď si odvolací súd sám, bez oboznámenia žalovaných doplnil dokazovanie pred vydaním svojho rozhodnutia. Tieto procesné vady neboli odstránené ani v konaní po tom čo sa vec vrátila súdu prvej inštancie. Uviedli, že podanie žalobkyne zo dňa 29.04.2021 im nikdy nebolo doručené, čo vyplýva priamo aj z obsahu spisu odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie. Tieto identické listiny boli použité aj v konaní sp. zn. 7C/39/2019, boli doručené ich právnomu zástupcovi dňa 07.01.2022. V tejto veci sa o nich ich právny zástupca dozvedel až dňa 11.01.2022 po preštudovaní spisu v tejto veci sp. zn. 18C/50/2018. Podľa ich názoru súd prvej inštancie nerešpektoval judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá má prednosť pred Občianskym zákonníkom podľa článku 3 ods. 1 CSP a nerešpektoval čl. 2 ods. 2 CSP, keď spor nebol rozhodnutý ani v súlade s judikatúrou R 19/1960 a R 42/1972. Rovnako konajúci súd prvej inštancie nezaujal stanovisko k judikatúre Súdneho dvora EÚ a vo veci C-464/01, Johan Gruber v. Bay Wa AG. Z týchto judikátov je zrejmé, že do BSM manželov nebude patriť vec získaná za prostriedky patriace do oddeleného majetku jedného z manželov. Súd pritom nepovažoval za spornú skutočnosť, že pôvodné finančné prostriedky nadobudol žalovaný 2/ predajom nehnuteľnosti, ktorá bola v jeho výlučnom vlastníctve, tieto následne transformoval do ďalších nehnuteľností, čím nadobudol financie, ktoré neskôr využil aj na financovanie nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto sporu. Z bankového výpisu žalovaného 2/ nevyplývalo, že by žalovaný 2/ mal výnos, resp. zisk z bytov použiť na iné účely okrem toho, že opätovne finančné prostriedky z predaja transformoval do kúpy ďalších bytov. V tomto kontexte poukázali na rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo 980/2003 zo dňa 02.12.2003. Ďalej uviedli, že listinnými dôkazmi bolo preukázané, že sporný pozemok bol nadobudnutý z výlučných prostriedkov žalovaného 2/, pričom, žalobkyňa sa v celom konaní nedovolala relatívnej neplatnosti tejto kúpnej zmluvy, ktorou žalovaný 2/ nadobudol predmetný sporový pozemok do svojho vlastníctva. Žalobkyňa sa dovolala relatívnej neplatnosti v sporovom konaní výlučne vo vzťahu k scudzovacej zmluve – kúpnej zmluve zo dňa 04.04.2018 medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/. Pri skúmaní spôsobu nadobudnutia sporového pozemku namietali priamo na pojednávaní svedkyňu K. N., pretože z jej samotnej prezentácie pred súdom vyplynulo, že pred svojou výpoveďou bola v kontakte so žalobkyňou, ktorá ju ovplyvňovala ako má vypovedať pred súdom. Súd prvej inštancie nemal na túto svedeckú výpoveď prihliadať. Ďalej namietali, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 1/2014, ktorý je založený na inom skutkovom základe ako je skutkový základ v tejto veci, v ktorej nejde o podnikanie živnostníka ale žalovaný 3/ je právnickou osobou a žalovaný 2/ je jej konateľom. V otázke posúdenia spoločnej domácnosti poukázali na vyjadrenie žalobkyne v konaní sp. zn. 7C/175/2018, že so žalovaným 2/ netvorila spoločnú domácnosť, že predmetná nehnuteľnosť bola postavená za účelom investičnej výstavby. Namietali tvrdenie súdu prvej inštancie, že pre posúdenie či predmetná nehnuteľnosť patrí do BSM je posúdenie spoločnej domácnosti a bydliska irelevantné. Podľa ich názoru bolo preukázané, že nehnuteľnosť bola určená výlučne pre výkon povolania žalovaného 2/, mala investičnú povahu, o ktorej žalobkyňa vedela, pretože sama túto nehnuteľnosť ponúkala k predaju inzerciou na sociálnych sieťach. Žalovaní ďalej namietali postoj súdu k hodnoteniu listinných dôkazov v bode 50. odôvodnenia rozsudku. Súd uviedol pochybnosti pri hodnotení zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 21.11.2016 medzi žalovaným 2/ a žalovaným 3/, ako aj dodatku k tejto zmluve zo dňa 22.12.2016. Poukázali na to, že počas konania sa nik nedovolal neplatnosti týchto zmlúv, nemajú vedomosť o tom, že by prebehlo konanie, v ktorom by bola platnosť týchto zmlúv spochybnená. Pochybnosti súdu prvej inštancie nie sú podporené žiadnym dôkazom. Označenie týchto listinných dôkazov súdom prvej inštancie ako pochybných listín je arbitrárne. Žalovaní ďalej uviedli, že podľa ich názoru listinné dôkazy preukazujú, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve žalovaného 3/. Faktúry za dodaný materiál a poskytnuté služby sú adresované žalovanému 3/ a úhrady z bankového účtu žalovaného 3/ preukazujú, že stavba rodinného domu a garáže patrí do vlastníctva žalovaného 3/. Nehnuteľnosť je riadne zaúčtovaná v majetku žalovaného 3/ a je zároveň preukázané, že tento majetok bol nadobudnutý výlučne z majetku

žalovaného 3/ originárnym spôsobom podľa § 132 ods. 1 OZ. Nebolo preukázané zmiešanie finančných prostriedkov zo strany žalovaného 2/, ktoré by mali patriť do BSM.

35. K odvolaniu žalovaných 1/-3/ sa písomne vyjadrila žalobkyňa, žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, že kúpna cena bola vyplatená z výlučných prostriedkov žalovaného 2/. Z výpisov z účtu žalovaného 2/ za obdobie od októbra 2013 do konca roku 2017 je zrejmé, že na tento účet prichádzali aj platby patriace do BSM, teda určite došlo k zmiešaniu peňazí a tým, že žalovaní, resp. žalovaný 2/ nedokázal preukázať, že všetky prijaté platby neboli predmetom BSM, je nutné konštatovať správnosť záveru súdu, že sporová nehnuteľnosť bola kupovaná z peňazí patriacich do BSM, čím teda patrí do BSM. Je správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že na účte žalovaného 2/ boli finančné prostriedky, ktoré spadajú pod masu BSM, a to finančné prostriedky titulom prenájmu nehnuteľností ako aj jeho mzda. Poukázala na vyjadrenie žalovaného 2/ v konaní, že nielen na jeho účet ale aj na jej účet išli peniaze z predaja za nehnuteľnosti.

36. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a ako taký ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

37. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

38. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval i na odvolateľom vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobcom v jeho odvolaní. Žalovaní v odvolaní neuviedli žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné.

39. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil; súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax, a dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Ak rozsudok neobsahuje zákonné náležitosti, v konečnom dôsledku je takýto rozsudok nepreskúmateľný. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořiadat

so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal.

40. Vo vzťahu k argumentácii sporových strán odvolací súd uvádza, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

41. Odvolací súd k dôvodom súdu prvej inštancie dodáva, že sporové strany majú v konaní bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

42. Odvolací súd v prvom rade k odvolaniu žalovaných uvádza, že nimi vytknuté procesné vady neboli tak závažné, že by mali vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie a teda jeho skutkovú a právnu správnosť. Skutočnosti, ktoré by mohli byť v odvolacom konaní novotami, strácajú po zrušení veci odvolacím súdom charakter novôt a súd prvej inštancie sa nimi môže zaoberať. Taktiež námietka týkajúca sa nedoručenia niektorých listín založených v spise neobstojí ako procesná vada majúca vplyv na zásadu spravodlivého súdneho procesu, pretože právny zástupca žalovaných sa s nimi oboznámil pri štúdiu spisu.

43. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že žalovaná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a žalovaného 2/. Tvrdila, že spoločnosť ri house s.r.o. mohla byť zhotoviteľom diela, ale v žiadnom prípade nebola jeho vlastníkom. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania prijal záver, že k vzniku stavby došlo za trvania manželstva a BSM žalobkyne a žalovaného 2/. Sporná stavba bola predmetom ich vlastníctva a nedošlo k žiadnemu právne relevantnému dispozičnému úkonu, ktorého dôsledkom by bol prevod tejto stavby ako predmetu ich vlastníctva. Súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil, z akých vykonaných dôkazov a ustanovení zákona vychádzal pri určení vlastníctva k spornej nehnuteľnosti, pričom spoločnosť ri house, s.r.o. za vlastníka nehnuteľnosti nepovažoval, a to napriek tomu, že žalovaní už v priebehu konania poukazovali na ustanovenia § 542 až § 545 Obchodného zákonníka, podľa ktorých odvodzovali vlastnícke právo spoločnosti ri house, s.r.o., ako zhotoviteľa spornej nehnuteľnosti. Odvolací súd poukazuje na to, že spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti ri house s.r.o. bol žalovaný 2/ a muselo mu byť zrejmé, že v právnych vzťahoch, v ktorých koná za spoločnosť ako konateľ, musí byť uvedené obchodné meno spoločnosti. Pokiaľ tomu tak nie je, potom v právnych vzťahoch nekoná za obchodnú spoločnosť, ale sám za seba ako fyzickú osobu. Z listín predložených v konaní vyplýva, že žalovaný 2/ vystupoval v právnych/obchodných vzťahoch ako fyzická osoba.

44. Žalovaní v odvolaní tiež tvrdili, že na výstavbu nehnuteľnosti neboli použité žiadne finančné prostriedky, ktoré by patrili do masy BSM. Nemohlo dôjsť ani k zmiešaniu finančných prostriedkov, keďže všetky náklady na výstavbu a realizáciu stavby znášala spoločnosť ri house s.r.o. Spočiatku však žalovaný 2/ tvrdil, že na výstavbu boli použité jeho výlučné finančné prostriedky. Žalovaní v konaní produkovali množstvo listinných dôkazov v podobe výpisov z účtov spoločnosti ri house s.r.o., ako aj faktúr vystavených tejto spoločnosti, ktorými sa snažili preukázať, že stavba bola financovaná práve z prostriedkov tejto spoločnosti a uvedená spoločnosť bola aj jej vlastníkom. Z týchto faktúr nevyplýva, že sa týkajú spornej stavby, teda žalovaní nepreukázali, z akých finančných prostriedkov bola financovaná celá suma diela.

45. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje aj to, že ak sú na výstavbu použité čo i len z časti finančné prostriedky patriace do BSM, stavba patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaní nepreukázali, že by výstavbu celej nehnuteľnosti financovali len z finančných prostriedkov spoločnosti ri house s.r.o. alebo z výlučných finančných prostriedkov žalovaného 2/. Bolo

na žalovanom 2/, aby preukázal, že výstavbu rodinného domu nefinancoval z prostriedkov patriacich do BSM, resp. preukázal z akých prostriedkov financoval celú stavbu diela, keďže platí, že ak bola stavba postavená za trvania manželstva hoci aj len z časti zo spoločných prostriedkov, patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez ohľadu na účasť iných osôb pri výstavbe. Ak boli na nadobudnutie nehnuteľnosti použité sčasti prostriedky z oddeleného majetku jedného z manželov a sčasti prostriedky patriace do ich spoločného majetku, do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí celá nehnuteľnosť.

46. Keďže nehnuteľnosť bola žalovaným 2/ ako stavebníkom a vlastníkom pozemku vyhotovená počas trvania manželstva, pričom žalovaný 2/ v konaní nepreukázal svoje tvrdenia, že nehnuteľnosť financoval výlučne z finančných prostriedkov spoločnosti ri house s.r.o. alebo zo svojich výlučných prostriedkov, ktoré nepatrili do BSM, je potrebné prijať záver, že nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a žalovaného 2/, a to bez ohľadu na to, či bola nehnuteľnosť postavená za účelom spoločného bývania v nej, čo žalovaný 2/ spochybňoval. Je irelevantné či žalobkyňa a žalovaný 2/ v predmetnej nehnuteľnosti bývali, či viedli spoločnú domácnosť, či tam mali trvalé bydlisko. Pri posudzovaní veci patriacich do BSM je relevantné iba to, či ich nadobudli bývalí manželia za trvania manželstva a či zo spoločných finančných prostriedkov. Nie je pritom vylúčené, aby v kúpnej zmluve, návrhu a následne na liste vlastníctva figuroval len jeden z manželov aj napriek tomu, že nehnuteľnosť patrí do BSM. Skutočnosť, či je na liste vlastníctva uvedený iba jeden z manželov alebo obaja manželia nemá vplyv na to, či nehnuteľnosť patrí do BSM. Nie je preto možné sa stotožniť s konštatovaním žalovaných, že súd nezohľadnil zákonné kritéria, ktoré určujú rozsah BSM.

47. Súd prvej inštancie posúdil všetky dôkazy vo vzájomných súvislostiach, a preto nie je dôvodné tvrdenie žalovaných, že boli prehliadnuté listinné dôkazy svedčiace v ich prospech, a že vyhodnotenie listín nezodpovedá ich obsahu. Naopak, boli to práve žalovaní, ktorí na mnohé nimi predložené dôkazy, ktoré svedčali v ich neprospech, a na ktoré poukázal aj odvolací súd vo svojom zrušujúcim uznesení, vôbec nereflektovali a rozporý neobjasnili a neodstránili.

48. Žalovaní tiež namietali, že súd sa nezaoberal rozhodnutiami R 19/1960, R 42/1972, ani nezaujal stanovisko k judikatúre Súdneho dvora EÚ vo veci C-464/01, Johan Gruber v. Bay Wa AG. Bližšie však v odvolaní neobjasnili, a to konkrétne vo vzťahu k prejednávanej veci, či boli toho názoru, že súd nerozhodol v súlade s uvedenými rozhodnutiami, a ak áno, tak v čom sa prípadne odklonil. Viaceré námietky žalovaných v odvolaní boli formulované len veľmi všeobecne, bez jasnej špecifikácie, čo konkrétne odvolatelia namietajú. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie nevybočuje z rámca rozhodnutí, na ktoré odvolatelia poukázali. Podľa platnej judikatúry a súdnej praxe (vrátane tej, na ktorú poukázali odvolatelia), pri nadobúdaní veci do bezpodielového spoluvlastníctva treba vychádzať zo zásady, že pokiaľ za trvania manželstva bola vec nadobudnutá jednak z prostriedkov, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t. j. zo spoločných prostriedkov a jednak z prostriedkov patriacich výlučne niektorému z manželov (získaných dedením, darovaním a podobne), stáva sa takáto vec predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. To isté platí aj v prípade, ak by boli na nákup veci použité prostriedky získané z výťažku z predaja veci patriacej do výlučného vlastníctva niektorého z manželov a čiastočne použité spoločné prostriedky bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

49. Žalovaní spochybnili tiež dôveryhodnosť svedkyne K. N., ktorá mala pred pojednávacou miestnosťou komunikovať so žalobkyňou. Vyvodili, že počas tejto komunikácie bola žalobkyňou ovplyvňovaná. I keby tomu tak bolo, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo skutkových a právnych okolností, ktoré boli dostatočne preukázané množstvom iných dôkazov.

50. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov posúdil odvolanie žalovaných ako neopodstatnené, stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie o dôvodnosti podanej žaloby tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Vo všeobecnosti v odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje známky arbitrárnosti a spĺňa všetky náležitosti rozhodnutia zakotvené v § 220 ods. 2 CSP. Preto dovolací súd rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

51. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd vzhľadom na to podľa § 396 ods. 1 CSP rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých podľa § 252 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).